

Fredag den 26. april 2013 (D)

1

89. møde

Fredag den 26. april 2013 kl. 15.40

Dagsorden

1) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 215:

Forslag til lov om forlængelse og fornyelse af kollektive overenskomster og aftaler for visse grupper af ansatte på det offentlige område.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 25.04.2013. 1. behandling 25.04.2013. Betænkning 26.04.2013. 2. behandling 26.04.2013).

Kl. 15:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Mødet er åbnet.

Jeg beklager, at vi må trække den lidt, men vi skulle lige have teknikken til at virke til referatskrivningen. Det er jo nok ret vigtigt i den her sag – som i alle andre sager.

Kl. 15:41

Samtykke til behandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det eneste punkt på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg samtykke som givet.

Samtykke er givet.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 215:

Forslag til lov om forlængelse og fornyelse af kollektive overenskomster og aftaler for visse grupper af ansatte på det offentlige område.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 25.04.2013. 1. behandling 25.04.2013. Betænkning 26.04.2013. 2. behandling 26.04.2013).

Kl. 15:42

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør ordførerne. Vi tager en ord-førerrække. Værsgo til ordføreren for Venstre, fru Inger Støjberg.

Kl. 15:42

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

I går da vi gik i gang med det her hasteindgreb, havde jeg egentlig ikke forventet at tage ordet ved tredjebehandlingen, men den farceagtige proces, som beskæftigelsesministeren har lagt for dagen i forhold til behandlingen af det her meget vigtige lovforslag, gør, at vi fra Venstres side alligevel må slå et par ting fast.

Ministerens håndtering har nemlig skabt unødigt usikkerhed hos lærere og forældre og andre, der har fulgt processen, og som forventer klarhed og hurtighed og sikkerhed for, at hverdagen i folkeskolen fortsætter mandag morgen. Det har beskæftigelsesministeren ikke evnet at levere.

Fra Venstres side må vi udtrykke vores dybeste forundring over, at beskæftigelsesministeren har behandlet det her lovforslag med en sådan ligegyldighed, som tilfældet er. En ting er, at ministeren i går aftes valgte at spille hele Folketingets tid ved at have lovet svar på en lang række vigtige spørgsmål om det her lovforslag, og at beskæftigelsesministeren så i stedet for at få besvaret spørgsmålene valgte at gå hjem. Det betød, at udvalget ikke kunne afgive betænkning i nat, sådan som det ellers var lovet her i Folketinget.

I Venstre noterer vi os, at et samlet Beskæftigelsesudvalg på den baggrund udtaler kritik af ministerens ageren i den her sag. Vi noterer os også, at ministeren har sendt et brev til udvalget, hvor ministeren beklager forløbet og giver tilsagn om, at udvalget fremover bliver betjent på en tilfredsstillende måde. Det tager vi til efterretning.

Når det er sagt, er det selvfølgelig også afgørende, at der er blevet svaret på de spørgsmål, som Folketinget har stillet, for det her lovforslag griber jo ind i hundredtusindvis af familiers hverdag. Det handler om arbejdsvilkårene for tusindvis af dygtige lærere, og vi håber, at regeringen fremover vil udvise en større professionalisme og respekt, når det kommer til det videre arbejde med at gennemføre folkeskolereformen.

Fra Venstres side har vi i udvalgsarbejdet stillet spørgsmål om mange ting, bl.a. om lokalaftalerne, og hvad regeringen agter at gøre, såfremt lokalaftalerne strider imod intentionen i lovforslaget. Vi

forventer på baggrund af de svar, som vi har fået fra ministeren, at ministeren sikrer, at lokalaftaler ikke strider mod intentionerne i lovforslaget. Alt andet ville være helt urimeligt, og vi vil selvfølgelig fremadrettet følge regeringens ageren i netop det her spørgsmål meget nøje.

Hvis det ikke var, fordi det her lovforslag påvirkede så mange menneskers hverdag og skolerne allerede var begyndt at disponere efter at kunne starte undervisningen igen på mandag, så ville det faktisk have været mest hensigtsmæssigt, hvis man fra regeringens side havde taget sig bedre tid. Men det ville være en urimelig situation at sætte både lærere, elever, forældre og skoleledere i, og derfor stemmer vi om lidt for den endelige vedtagelse af forslaget.

Men jeg må også sige, at med de vilkår, som beskæftigelsesministeren har givet Folketinget, så betragter vi det i Venstre alene som ministerens ansvar, at dette lovforslag er korrekt. Sådan må det være, og sådan er det naturligt nok, når der er tale om et regeringsindgreb, hvor regeringen har fastlagt og bestemt vægtningen.

Sluttelig er der jo bare at sige, at konflikten har haft store konsekvenser for rigtig mange. En ting er i hvert fald helt sikkert, og det er, at den her konflikt har vist, at rigtig mange børn har savnet deres skole. De har savnet deres kammerater, og de har savnet deres lærere. Sådan er det jo lige nøjagtig med den danske folkeskole. Vi har en folkeskole, der bygger på engagerede lærere, og sådan skal det også fortsat være.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen indtegnet til korte bemærkninger, og jeg ser, at hr. Per Clausen, Enhedslisten, også gerne vil holde en ordførertale. Værsgo.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg vil starte med bare at komme med to bemærkninger til Venstres ordfører.

Den første er, at når man medvirker til, at et så omfattende indgreb som det her gennemføres som en hasteprocedure, hvor alle de normale tidsfrister sættes ud af kraft, påtager man sig selvfølgelig også et medansvar for, at lovgivningsprocessen ikke bliver tilfredsstillende. Så alle dem, der har stemt for hasteproceduren og ender med at stemme for det her lovforslag, har et klart medansvar for, hvis det skulle vise sig, at man er kommet til at vedtage noget, som man ikke havde tænkt sig.

Det andet, jeg godt vil sige, er, at jeg har været meget glad for én ting i den proces, vi har igennem, og det har været, at beskæftigelsesministeren i hele processen har fastholdt, at der ikke sker nogen indskrænkning i mulighederne for at lave lokalaftaler: at der ikke sker nogen indskrænkning i de lokale lederes mulighed for at lave aftaler, at der ikke sker nogen indskrænkninger i kommunernes mulighed for at lave lokalaftaler. Det vil sige, at muligheden for at lave lokale aftaler eksisterer. Det er også fremgået meget klart af de svar, der er kommet fra ministeren, at selvfølgelig må man ikke lave ulovlige aftaler. Men om en aftale er i overensstemmelse med intentionen eller ikkeintentionen er det formentlig helt umuligt at gribe ind over for fra ministerens side. Det er jeg glad for, og det vil jeg sige på den måde, at Enhedslisten vil følge meget nøje, meget opmærksomt, at ministeren holder fast ved det standpunkt.

Ellers vil jeg tillade mig at sige, at det jo har været nogle meget spændende uger, vi er kommet igennem. Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at det har været besværligt, irriterende og givet masser af menneskers problemer og frustrationer, at skolerne har været lukket ned. Men jeg vil da også sige, at det har været kolossalt opmuntrende at se så mange undervisere, lærere, fra en lang række forskellige uddannelsesinstitutioner være i aktivitet på gader og stræder, ved

møder osv., at vi altså har set, at der er nogen, som faktisk har vilje og mod til at slås for vores velfærd, til at slås for rimelige vilkår for lønmodtagerne.

Vi har set en styrke, som jeg tror har overrasket de fleste, måske også regeringstoppen, og der taler jeg selvfølgelig om de titusindvis af lærere, som blev lockuotet, og som man vel havde forventet ville give op relativt hurtigt. Det viste sig, at de stod imod, og det tror jeg at vi i virkeligheden skylder dem megen tak for, for dermed har de vist, at der faktisk er vilje til at slås for ordentlige vilkår i vores land; der er vilje til at gøre en indsats; der er også vilje til at forsvare den fri forhandlingsret, den fri aftaleret; der er vilje til, at fagforeninger stadig væk skal spille en vigtig rolle i vores samfund. Det synes jeg er rigtig positivt.

Til gengæld må man jo nok sige, at regeringsindgrebet har sat et kedeligt og grimt punktum for en på mange måder grim sag. Vi har jo hele tiden advaret om, at hvis man valgte at gennemføre den her lovgivning med den hast, det er sket i her, er der stor risiko for, at man ikke alene begår en række tilsigtede fejl – det er jo sådan noget, der tit sker her i Folketinget, at et politisk flertal begår en tilsigtet fejl – man kunne også risikere at begå en række utilsigtede fejl, fordi det jo er meget kompliceret og meget vanskeligt at skrue en overenskomst sammen og dermed også at skrue en lovgivning sammen, som udgør en helt ny overenskomst, uden man har noget grundlag at bygge det på.

Der er jo ikke tale om, at den her lov erstatter en overenskomst, nej, den erstatter flere overenskomster, og man har altså hverken haft en mæglingsskitse eller et mæglingsforslag at basere det på. Man har så valgt det at lade lovforslaget blive udarbejdet i praksis af den statslige arbejdsgiverpart, Moderniseringsstyrelsen, i et samarbejde med KL, og de ved selvfølgelig godt, hvordan de skal skrue en overenskomst sammen, så de får deres krav opfyldt, og derfor har de selvfølgelig også været i stand til skrue en lov sammen, så de fik deres krav opfyldt.

Til gengæld har man jo ikke på nogen som helst måde inddraget – hverken gennem en høring eller dialog – Lærernes Centralorganisation eller andre repræsentanter for medarbejderne. Det betyder jo, at selv ned i detaljen er den her lovgivning baseret på arbejdsgiversynspunktet. Da man f.eks. skulle nå frem til, hvad lærerne så skal have i kompensation for, at de får fjernet muligheden for kortere arbejdstid, når de fylder 60, så siger Finansministeriet eller Beskæftigelsesministeriet – undskyld, men jeg tror nu nok, det er Finansministeriet, der har stået for beregningen – at jamen vi regner det ud efter de gængse metoder. Nu er den gængse metode ved en overenskomstforhandling, at man har en gruppe af eksperter med repræsentanter for begge parter, som bliver enige om, hvordan man regner det ud, og bliver enige om resultatet. Her var det altså en ensidig udregning.

Kl. 15:52

Da Danmarks Lærerforening og Lærernes Centralorganisation så kom og sagde, at det var de ikke enige i, at det var forkert, og havde en række argumenter for det, foreslog Enhedslisten jo så, at man skulle løse det problem ved at lave en faglig voldgift eller en neutral opmand, der kunne sige, hvad der var op og ned i den her sag. Nej, sagde regeringen, også når det kommer til det her, står vi selvfølgelig urokkeligt fast på, at det skal være sådan, at det er vores afgørelse, og at det er os, der bestemmer.

Det her handlede jo ikke om, at man ikke fik de arbejdstidsregler, man gerne ville have. Dem havde man jo gennemført. Det handlede udelukkende om, hvilken kompensation lærerne skulle have. Men nej, ikke noget med at have nogen som helst alsidig tilgang til det her. Og det passer sådan set også meget godt med forløbet: fælles drejebog fra KL og Finansministeriet, ultimative krav om at fjerne ethvert element af aftaleret i forhold til arbejdstidens anvendelse, afvisning af ethvert forsøg på at diskutere andre løsninger end dem,

man selv havde foreslået, og en klar udtalelse om, at man kun ville acceptere total kapitulation.

KL 15:57

Så kom der en lockout. Man forsøgte at knægte lærerne og presse dem til at overgive sig. I det forløb blev der ikke taget et eneste initiativ, i hvert fald ikke et, som Finansministeriet har ønsket at orientere Folketinget om, for fra Finansministeriets side at komme i forhandling med modparten. Om KL har taget nogle initiativer, kan jeg ikke vide. De behøver ikke svare sandfærdigt, når jeg spørger dem. Det skal finansministeren jo gøre, så derfor må vi tro ham, når han sådan set klart har givet udtryk for, at der ikke blev taget nogen initiativer. Det lykkedes så ikke at knægte lærerne, og så kom man med det her lovforslag, hvor man gennemfører arbejdsgivernes krav til arbejdstiden uden noget som helst forbehold.

Vi har godt hørt om værnsreglerne her i dag. Værnsreglerne går ud på, at arbejdsgiverne i udgangspunktet skal behandle deres medarbejdere godt. Det er jeg enig i, det er en god idé. Men de indeholder ikke en eneste rettighed til medarbejderne, ikke en eneste sikkerhed, som efterfølgende kan forfølges i det fagretlige system, ikke én. Det er upassende og groft at sige, at værnsreglerne ikke får nogen betydning, for det kan da godt være, der sidder en leder et eller andet sted og siger: Jeg havde godt nok ikke tænkt mig at opføre mig ordentligt, men nu kan jeg se, at det står her i lovgivningen, at det skal jeg, så det gør jeg. Men jeg tror nu ikke, de får den store betydning.

Der er jo heller ikke noget at sige til, at KL og Finansministeriet i hele forløbet har været afvisende over for at indgå en aftale, for man har jo vidst, at et regeringsindgreb altid kunne sikre arbejdsgiverne sejren. Og der er da heller ikke nogen tvivl om, at der gennem længere tid er blevet arbejdet på at udarbejde et regeringsindgreb. Godt nok kan vi ikke få noget at vide om, hvornår man startede. Godt nok kan vi ikke få noget at vide om, hvad kontakten til KL har gået ud på sådan mere konkret. Men tilbage står i hvert fald klart et indtryk af, at det forslag til regeringsindgreb, som vi har set her det seneste par dage, nok alligevel har taget lidt tid at producere.

Når man tænker på, at bortfaldet af lærernes arbejdstidsaftaler var en væsentlig del af finansieringen i regeringens udspil til en folkeskolereform, er der vel ikke noget sige til, at der er nogle, der mener, at der nok har været tale om aftalt spil.

Konsekvenserne af at gennemføre det her regeringsindgreb er alvorlige for lærernes arbejdsforhold og arbejdsmiljø. Det vil formentlig også øge arbejdsløsheden blandt lærerne. Det er et angreb på den fri forhandlings- og aftaleret for offentligt ansatte og vil derfor medvirke til at svække de faglige organisationer, for fremover vil de faglige organisationer jo vide, at et ultimativt krav fra KL's og Finansministeriets side kan man enten bøje sig for, eller også kan man få en lockout og et efterfølgende lovindgreb, hvis man ikke bøjer sig under lockouten.

Ændringen betyder også et markant brud med regeringens løfte om at gennemføre en tillidsreform. Ideerne om mere medbestemmelse til medarbejderne og troen på, at de selv kan organisere løsningen af de opgaver, de er uddannet til at udføre, er nu erstattet af managementteorier, mere ledelse, mere hierarki. Jeg kan forsikre for, at der er rigtig mange uddannelsesinstitutioner, der i de kommende år får hårdt brug for at ansætte flere mellemledere til at administrere det system, man nu indfører.

Det er alligevel paradoksalt, vil jeg bare sige, at det blev under en socialdemokratisk ledelse, at en styrelse med det charmerende navn Moderniseringsstyrelsen havde held til at genindføre en gammeldags ledelsesform, som står i modsætning til at udvikle kvalitet og effektivitet i den offentlige sektor.

Enhedslisten stemmer imod det her lovforslag, på trods af at vi gerne så den meningsløse lockout, som KL og Finansministeriet står bag, afsluttet.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren skal lige blive stående. Der er en enkelt til en kort bemærkning, fru Lotte Rod, Radikale Venstre.

KL 15:57

Lotte Rod (RV):

Der er rigtig mange lærere, der har haft mange følelser i klemme her under lockouten, og som har været meget pressede, og derfor står vi jo nu over for en vigtig opgave med en forsoningsproces. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Per Clausen, om han mener, det gavner forsoningen, at han igen og igen står på Folketingets talerstol og omtaler det her lovindgreb, som om det skulle være ensidigt til KL's fordel. Vi har brugt timer på at gennemgå, hvad der rent faktisk ligger i det her lovforslag, så hr. Per Clausen ved godt, at det ikke er korrekt. Mener hr. Per Clausen så virkelig, at det gavner forsoningsprocessen at blive ved med at stå og sige det?

KL 15:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

KL 15:57

Per Clausen (EL):

Jeg er nødt til at sige, at det, jeg ved efter at have stillet rigtig mange spørgsmål, er, at der *er* tale om et ensidigt indgreb. Bare et eksempel: Jeg foreslog finansministeren, at man skulle løse det med uenigheden om størrelsen af kompensationen for fjernelsen af den her mulighed for lærerne til at gå ned i tid, når de er fyldt 60 år, ved at lave en faglig voldgift eller have en neutral opmand til at tage stilling til det i stedet for at insistere på, at Finansministeriet skulle fastlægge det ensidigt. Det blev afvist. Og hvis man ikke selv vil foretage sig et eneste skridt i forsonende retning, som har noget som helst indhold, så kan det ikke nytte noget at bebrejde mig, at jeg kritiserer det, man gør.

KL 15:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Lotte Rod for den anden korte bemærkning.

KL 15:58

Lotte Rod (RV):

Det var sådan set ikke det, jeg spurgte om. Problemet er jo, at det ikke bliver mere sandt af, at man gentager tingene, og det her lovindgreb er jo ikke alene til fordel for KL. F.eks. ligger der jo nogle værnsregler her, som KL ikke har ønsket. Og derfor er mit spørgsmål til hr. Per Clausen: Mener hr. Per Clausen, at det gavner det fælles projekt, vi har, for, at vi sammen skal videre om at skabe en god folkeskole, at man igen og igen står og gentager noget, der ikke er rigtigt, og som rammer lærerne på deres følelser?

KL 15:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

KL 15:59

Per Clausen (EL):

Regeringen har fremsat et forslag til lov, som giver arbejdsgiverne indrømmelser på de væsentlige områder på arbejdstidsområdet. Det er rigtigt, at der er en enkelt forskel, nemlig at man har indført nogle værnsregler. Som jeg tidligere har sagt, er der det problem med disse værnsregler, at de ikke giver medarbejderne en eneste ny rettighed. De giver ikke mulighed for at forfølge en sag arbejdsretligt, og det vil sige, at det udelukkende er et spørgsmål om ledelsens vilje til at

behandle medarbejderne godt, som kommer til at betyde noget for, om det får nogen betydning.

Jeg er nødt til at sige til den radikale ordfører: At forsøge at skabe den opfattelse hos sig selv og andre, at det er Enhedslisten, som er årsag til, at der er et tillidsproblem mellem lærerne og befolkningen og regeringen, er nok at skyde ved siden af.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig endnu en for en kort bemærkning. Fru Pernille Vigsø Bagge, SF.

Kl. 16:00

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hr. Per Clausen ved jo nok godt, at det forholder sig sådan, at over 90 pct. af landets skoleledere er folkeskolelærere, som alle har erfaring med at undervise i folkeskolen, og mange af dem er da sådan set også medlem af Danmarks Lærerforening. Mener hr. Per Clausen, at det forholder sig sådan, at når man bliver skoleleder, mister man den elementære viden om, at god forberedelse og efterbehandling af undervisningen er utrolig vigtigt for kvaliteten af undervisningen? Forholder det sig sådan, at når man er skoleleder i det her land, ved man lige pludselig ikke noget om, hvad der giver god undervisning? For det lyder jo, som om hr. Per Clausen mistænkeliggør samtlige landets skoleledere med det her angreb, som han kommer med i dag.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 16:01

Per Clausen (EL):

Jeg mener, det er noget sludder. Altså, jeg har ikke sagt noget om nogen som helst skoleledere. Jeg har sagt noget om, hvilken mangel på rettigheder lærerne står tilbage med, når man vedtager det her lovforslag.

Så vil jeg bare sige, i forhold til hvad der i øvrigt foregår, at ude på folkeskolerne har jeg tilladt mig at lytte til, hvad lærerne siger, og jeg har i stor udstrækning formuleret en politik ud fra en opfattelse af, at de nok ved, hvad der skal til, og ud fra det, som jeg mener var Socialdemokraternes, SF's og Radikale Venstres holdning for ikke så lang tid siden, nemlig at vi skulle vise medarbejderne større tillid, lade dem få større indflydelse på deres arbejde, så de kunne bruge deres uddannelse til at lave en ordentlig, kvalificeret service.

Jeg synes ikke lige, det her lovindgreb falder så smukt i tråd med det.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 16:01

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen det er egentlig interessant, for det forholder sig jo sådan, at formanden for Danmarks Lærerforening selv har været ude at foreslå, at man kunne tage udgangspunkt i aftalen for tjenestemænd på det statslige område. Og jeg synes, det er relevant også at få at vide, hvordan det kan være, at når det står til Danmarks Lærerforening, må samtlige af landets friskolelærere og efterskolelærere gerne have lov til at arbejde efter de forhold, der er på tjenestemændenes område for statens vedkommende, men at samtlige af landets folkeskolelærere ikke kan arbejde efter den aftale.

Regeringen har sådan set kigget på, at Danmarks Lærerforening selv har været ude at foreslå noget i de her forhandlinger. Det leverer regeringen så. At Danmarks Lærerforening så bagefter ikke rigtig

kan stå ved det, man selv har foreslået, er måske også det, der er et problem i den her sag.

Jeg vil spørge, om hr. Per Clausen ikke mener, at det faktisk netop er udtryk for, at regeringen har hørt det, som Danmarks Lærerforenings formand har bedt om, at man kiggede på tjenestemændenes aftale for statens vedkommende.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Per Clausen (EL):

Det, som Danmarks Lærerforening sagde, var, at de syntes, det ville være en god idé at tage den arbejdstidsaftale med den månedsnorm, der eksisterede dér, vel vidende at den ikke var særlig velegnet til undervisningsområdet, men at man som alternativ til det skulle have mulighed for at lave lokalaftaler. Dermed ville man nemlig være rimelig sikker på, at der *blev* lavet lokalaftaler. Og samtidig med det tog man jo også sådan vinden lidt ud af den der snak om, at det her handlede om at normalisere arbejdstidsreglerne for lærere. For når man så selv kommer med et regeringsindgreb, siger man, at det slet ikke kan lade sig gøre at lave arbejdstidsregler for lærere ligesom for andre mennesker, for det er helt anderledes. Og det har man helt ret i. Derfor er udgangspunktet at lave nogle aftaler, som er tilpasset undervisningsområdet, og som tager hensyn til medarbejderne, i stedet for at lave nogle arbejdstidsregler, som ensidigt tager hensyn til ledelsen.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, Socialdemokraterne, for en kort bemærkning.

Kl. 16:03

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg synes jo, der er total mangel på sammenhæng i det, som hr. Per Clausen siger i sit tidligere indlæg i dag i forbindelse med anden behandling, og så det, der bliver sagt nu. I forbindelse med anden behandling bliver der sagt, at det her er et ensidigt indgreb, og at det her ophøjer KL's udspil til aftale til lov. Det er det, hr. Per Clausen siger. Så indleder hr. Per Clausen sin nuværende tale med at sige, at han er glad for, at beskæftigelsesministeren hele tiden har holdt fast i retten til lokale aftaler. Så bliver jeg jo nødt til at spørge: Hvem er det egentlig, der har haft et ønske om, at man skulle bevare retten til at lave lokale aftaler? Er det KL, eller er det Danmarks Lærerforening? Det synes jeg måske var rimeligt hr. Per Clausen svarede på, når hr. Per Clausen påstår, at det er KL's, der ophøjes til lov her.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Per Clausen (EL):

Jeg mener ikke, at der i KL's udspil ville være noget, der forbød, at man lavede lokalaftaler, men det er korrekt, at KL gerne ville skabe nogle vilkår, hvor det blev irrelevant for lederne at lave lokalaftaler. Det er sådan set også irrelevant ud fra et rent ledelsesmæssigt synspunkt i det, man nu vedtager, men pointen er, at der jo sidder masser af mennesker, gode socialdemokrater og SF'ere og enkelte Enhedslisterfolk rundtomkring i kommunerne og såmænd også nok nogle radikale nogle steder, som gerne vil lave lokalaftaler, og det kan de stadig væk gøre, på trods af at Venstre gerne så den mulighed fjernet. Så fru Pernille Rosenkrantz-Theil kan tage det helt roligt.

Det viser faktisk, at det socialdemokratiske-SF-flertal i KL og den socialdemokratisk ledede regering i Danmark her i Folketinget trods alt stadig væk på nogle områder er at foretrække frem for Venstres politik.

KL. 16:08

KL. 16:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til den anden korte bemærkning.

KL. 16:05

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det, vi har at gøre med, er jo, at lærerne har været enormt nervøse ved den formulering, der var KL's tekst, der handlede om, at lederen skulle forhandle med læreren. Det vil sige, at fra lærerside har det været enormt vigtigt, at man fik slået fast, hvordan reglerne var på det her punkt, og der er det præcist, sådan som hr. Per Clausen siger i sin indledning, nemlig, at beskæftigelsesministeren holdt fast i – og det står i lovforslaget – at den måde, man kan lave lokalaftaler på, er intakt. Det er altså et lærerkrav, og det er det, både når vi taler om det krav, og også når vi taler om værneregler, når vi taler om det her med de tjenestemandslignende forhold, når vi taler om, at vi ikke lægger op til at afskaffe 60-årsreglen fra den ene dag til den anden, som var et KL-krav. Det lovforslag, vi behandler her i dag er jo ikke KL's udspil.

En ting er, at hr. Per Clausen kan være uenig i det lovforslag, der ligger, og gerne ville have haft, at der var nogle andre punkter med – fair nok – det er jo en uenighed, man kan have, men hvis vi skal bevæge os ud over isen og skal få parterne til at kunne se hinanden i øjnene på mandag rundtomkring på skolerne, så er det vel fuldstændig afgørende, at vi også med en eller anden sanddrøhed fortæller, hvad det er, der står i det her udspil. Jeg mener, at det er på kanten af at være decideret løgn, når hr. Per Clausen står og siger i sin tale tidligere i dag, at det her er KL's udspil, der bliver ophævet til lov. Hr. Per Clausen kan være uenig i det, der ligger, men at sige, at det er KL's udspil, der bliver ophøjet til lov, mener jeg simpelt hen er på kant af at være decideret løgn.

KL. 16:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

KL. 16:07

Per Clausen (EL):

Nu har jeg måske lidt svært ved at tage det helt alvorligt, når man siger, at jeg er på kanten af at sige noget, der er decideret løgn. Hvis fru Pernille Rosenkrantz-Theil mener, at det, jeg siger, er løgn, skal hun bare sige det. Så vil det blive behandlet med udgangspunkt i den respekt, jeg har for det udsagn.

Jeg vil bare sige, at kendsgerningen her er, at i det lovforslag, vi nu vedtager, og hvis fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke har opdaget det, er det på tide, at hun får det læst, fremgår det klart, at det, der er udgangspunktet, er, at arbejdstid aftales mellem lederen og den enkelte lærer. Det er sådan det, der er udgangspunktet, det er grundsynspunktet, og det er derfor, at man ophæver over 79 – tror jeg – lokalaftaler med et pennestrøg med den her aftale, så udgangspunktet er, at det er en sag mellem lederen og den enkelte lærer, men så eksisterer der, og det har beskæftigelsesministeren ret i, stadig væk muligheder for at lave en lokalaftale. Den mulighed ville også have eksisteret med KL's udspil. KL's udspil ville ikke forbyde, at der ville være lokalaftaler. Så derfor er der på det område ikke nogen forskel.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker at udtale sig? Der er ikke flere til korte bemærkninger, men er der andre, der ønsker at have en ordførertale eller på anden måde udtrykke sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

KL. 16:08

Afstemning

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg skal lige have min skærm med. Nu er min skærm med, så vi går til afstemning, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 96 (V, S, DF, RV, SF og KF), imod stemte 13 (EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

KL. 16:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 30. april 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (KL. 16:10).